

عنوان مقاله:

واکاوی واژه رضا در صحیفه سجادیه

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق، دوره 15، شماره 33 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

زهرا باغبانان - حوزه علمیه فاطمه الزهرا (س)

مهدی احمدی فراز - استاد یار پایه ۱۴ عضو هیئت علمی دانشگاه اشرفی اصفهانی

خلاصه مقاله:

امام سجاد 7 در دوران خفقان بعد از قیام عاشورا برای یادآوری هدف این قیام، مضامین عمیقی را در قالب دعا مطرح کردند. یکی از مضامین مورد توجه رضا است. امام سجاد 7 در صحیفه سجادیه 79 بار به رضا اشاره نموده اند؛ با این وجود بررسی آن در صحیفه مورد توجه محققان قرار نگرفته است. از اینرو در این تحقیق با مراجعه به متن صحیفه سجادیه، مفهوم رضا تبیین و راه های تحصیل آن و کارکردهای آن در نگاه امام سجاد با روش توصیفی - تحلیلی، واکاوی شده است. اگر انسان ها حالشان در موقعیت بلا، گرفتاری و مصیبت مانند وقتی باشد که در حالت رخص و آسایش و رفاه به سر می برند، به مقام رضا رسیده اند؛ البته طبق دیدگاه امام سجاد 7، رضا یک رابطه دو سویه بین خدا و بنده است؛ انسان ها با رعایت معیارهایی مانند ایمان، عمل صالح، اطاعت از خدا، ترک گناه و انجام واجبات، می توانند موجبات رضایت خدا از خودشان را فراهم کنند. همچنانکه، بنده با نگرش و رفتارش می تواند رضایت خود از خدا را نشان دهد. در بعد رفتاری، اطاعت از خدا و جانشینان او در زمین، عبادت خدا و در بعد نگرشی، رضا به قضای الهی و شهادت به اینکه خداوند، رزق را به عدالت در میان بندگان تقسیم می کند، نشان دهنده رضایت بنده از خداست. هنگامی که خدا از بنده ای راضی باشد، او را از حوادث شر محفوظ می دارد؛ همچنان که درجه چنین بنده ای را در میان بندگان بالا می برد و بهشت را به او پاداش می دهد.

کلمات کلیدی:

رضا، رضوان، صحیفه سجادیه، امام سجاد (ع)، سخط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928347>

